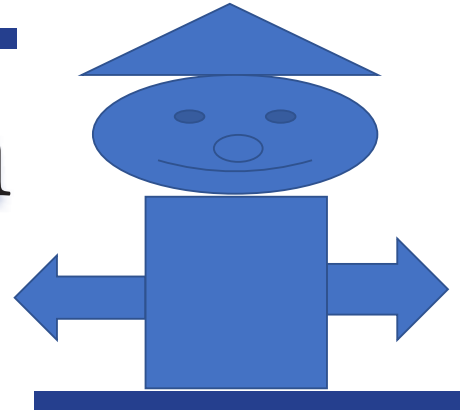

Het Nieuws van de Eerste Naald

2023

TUSSENKRANT IN AANLOOP NAAR EDITIE 4.

Wouter Gielen: hoofdredacteur

Deze krant werd mogelijk gemaakt dankzij al
onze medewerkers en onze hoofdredacteur.

Veel leesplezier!!!

Nieuws

Een Swingende Dag

Een speciaal festival, dat je alleen maar in Geel treft, dat is uiteraard Festival Special. Dit wordt georganiseerd door: MPI Oosterlo en CC De Werft. Dit festival is een niet te missen evenement, bedoeld voor mensen met een beperking.

Zoals op een echt festival, is er uiteraard zoals elk jaar, animatie voorzien. Zo heeft iedereen de kans om: te springen op springkastelen, zich te laten schminken of hun haar om te toveren. Ook kan je, jezelf verkleeden, en je zo laten fotograferen in onze photobooth. Verder is het ook mogelijk om: buttons te maken, zakjes - petten of t-shirts te beschilderen, prijzen te winnen aan ons ballenkraam, of je te laten gaan bij het lasershooten.

Natuurlijk kan je op dit festival, ook eten en drinken. Met soep, frieten en ijs, werd de festivalcatering al een groot succes. Want wie lust dit nu niet?

Het festival ging door op 9 juni 2022 en werd gepresenteerd door: comedian Steven Goegebeur! Zoals de traditie het wenst, kwam Slongs optreden. Dit deed ze samen met: De Mens, Fulco, 't schoon Vertier, Boenk erop en Vieze Meisje. Waaron dit duo zo genoemd word, weten wij ook niet. Maar dit duo

stond blijkbaar in het station van Diest, in plaats van in dat van Geel. Dit duo had zich blijkbaar van station vergist. Dit kan bij de beste gebeuren. Hoe het duo uiteindelijk in Geel is geraakt, is niet duidelijk. Sommige beweren dat het duo een taxi zou genomen hebben, terwijl andere mensen zeggen dat er iemand van de organisatoren, het duo is gaan afhalen in Diest, maar goed.

Wie gedacht had, dat het na enkele jaren zonder Festival Special, rustiger aan toe ging gaan, was uiteraard mis. In een uitstekende sfeer, begon het aftellen naar het optreden van Vieze meisje. Uiteraard mochten de festivalgangers die zin hadden, op het zelfgemaakte podium in de inkomhal van De Waai, komen staan om liedje te zingen. De gene die op het podium stonden, lieten het buiten plotseling regenen. Want de regendans werd er ook gezongen.

In volle afwachting naar het optreden van Slongs, mocht Vieze Meisje de spits afbijten. En zo kennis maken met het publiek van Festival Special. Gelukkig werd er alleen maar in het eten gebeten, want anders werd Vieze Meisje een menseneters duo en dat is uiteraard niet de bedoeling.

Het optreden was zo geweldig, dat bijna al het publiek in de zaal mee begon te swingen op de muziek. Het feest was zeker nog niet voorbij, want tijdens het eten werd er

ook nog gedanst. Maar dat niet alleen, sommige festivalgangers kregen het idee om een oogje aan de overkant te laten vallen. Gelukkig vielen de ogen niet op de grond, maar wel op Slongs. anders zie je niets meer. Niemand zag Slongs, maar toch werd er gesproken dat Slongs al aangekomen was.

Rond 2 uur was het dan zover. Slongs haar naam werd gescandeerd, en daar was ze dan. Terwijl het domein van De Waai leegstroomde, zette Slongs de boel op stelten. Na dit optreden, mochten de festivalgangers met

haar het podium op voor een foto. Sommige gaven Slongs ook een deugd-doende knuffel. Kortom, het was een hele leuke dag met veel volk, maar ook goede en sfeervolle optredens. Ook de

animatie was heel aantrekkelijk. Het was een hele leuke dag. Wij kijken al uit naar de volgende editie van Festival Special.

MIJN ZEGJE OVER DE EDITIE VAN 2022

Vele festivalgangers gingen naar huis met een geschilderd zakje, terwijl andere genoten van de muziek en natuurlijk ook de sfeer. Maar het hoogtepunt van deze dag was toch wel het lekkere eten en drinken.

MIJN TIP VOOR DE EDITIE VAN 2024

Nog één belangrijke tip voor de organisatie, zorg ervoor dat er elk jaar weer opnieuw één groepje uit de Kempen aanwezig is dat niemand kent, want dat brengt nog meer festivalgangers met zich mee.

In 2018 was dit het laatste artikel van de rubriek met Wouter de wereld in bij het Nieuwsblad Van Geel, na vele jaren haalde wij dit interview terug uit de kast, en publiceerde wij dit in onze krant.

Je komt ze meer en meer tegen in de zorgsector: de ergotherapeuten. Ergotherapie is in wezen een paramedisch beroep, maar wel eentje met vele vertakkingen in onze gezondheids- en welzijnssector.

De term ergotherapie is afkomstig van de Griekse woorden 'ergon', dat handeling of werk betekent, en van 'therapeia', wat het geven van zorg en aandacht betekent. Concreet richt het beroep zich op het weer mogelijk maken van dagelijkse handelingen bij mensen die door ziekte of beperking een lichamelijke of psychische beperking hebben opgedaan. Van de wijze oude Grieken naar de slimme hedendaagse ergo-wereld. We wilden meer weten en trokken met onze vragen naar twee gedreven ergotherapeuten: Tanita De Dobbelaere en Rob Smeets. Niet zo moeilijk, beiden actief in het Geelse Dagcentrum, waar ik ook enkele dagen per week naar toe trek.

Willen jullie jezelf even voorstellen?

Tanita De Dobbelaere: Ik ben Tanita, samen met mijn vriend en zoontje woon ik in het rustige Dessel Witgoor. In het dagcentrum van Geel werk ik sinds kort in de leefgroep. Vroeger werkte ik in de ateliers hout en klei.

Rob Smeets: Mijn naam is Rob Smeets. Ik ben ergotherapeut in het dagcentrum van Geel, sinds kort 'Het Eepos'. Mijn huis en thuis bevindt zich in Laakdal, samen met mijn vrouw en 2 kinderen.

Waarom de studierichting ergotherapie?

Tanita: Ik heb lang getwijfeld over wat ik zou gaan studeren. Ik wilde mensen helpen en toch ook tijd overhouden om een eigen gezin te stichten. Na veel infodagen op veel scholen, kwam ik terecht op "den hik" (nu Thomas

Moore). Daar ontdekte ik ergotherapie, want ik wist toen zelf niet dat het bestond. Drie jaar later had ik mijn diploma op zak.

Rob: Mijn studies ergo volgde ik eveneens op de KHK school in Geel, nu dus Thomas More. En ik koos de richting ergotherapie op de eerste plaats om mensen te kunnen helpen en ook voor de sociale contacten, die toch wel eigen zijn aan het beroep van ergotherapeut.

Wat zijn jullie mooiste herinneringen aan de ergo opleiding?

Tanita: Alleszins niet de lessen anatomie, haha! Heel interessant om te weten waar welke spier ligt en welke ligamenten alles op zijn plaats houden, maar zo ingewikkeld om te studeren! Al is een van de praktijklessen van fysische revalidatie mij absoluut bijgebleven. We moesten een therapieplan met oefeningen maken voor patiënten die een CVA hadden geleden, en deze oefeningen dan ook effectief

laten uitvoeren door een patiënt. Ik was zo zenuwachtig, omdat ik bang was de man pijn te doen.

Tot overmaat van ramp ging de man bij een bepaalde oefening door zijn benen. Gelukkig kon ik hem toen opvangen, zodat hij niet op de grond viel. Na mijn therapie sessie ben ik buiten gelopen en heb tranen met tuiten gehuild. Dat was een echte wake-up-call, want je kan als ergotherapeut echt ook veel verkeerd doen. Het mooiste was het gesprek dat ik achteraf met die man heb gehad. Hij vertelde me dat hij het een leuke en uitdagende sessie vond, want dat hij meer kon dan hij zelf dacht.

Meestal kreeg hij in de revalidatie dezelfde oefeningen, waarvan hij weet dat hij ze kan. Hij vroeg of hij mijn therapieplan mee mocht nemen naar zijn revalidatie. Ik kreeg toen één van de dikste en warmste knuffels die ik ooit heb gekregen. En toen wist ik het, dit is wat ik wil doen met mijn leven, onder het motto: "Je kan altijd meer dan je zelf denkt". En deze uitdagings-

techniek gebruik ik nog steeds dagelijks als onze deelnemers even wat onzeker zijn, hé Wouter.

Rob: Mijn mooiste herinneringen aan deze opleiding waren ongetwijfeld de vierdaagse bezinningsdagen in de Hoge Rielen, de stages op verschillende plaatsen en niet te vergeten de TD's (voor de leken : TD staat voor Thé Dansant, de bekende of beruchte studentenfuiven). Wat natuurlijk niet wegneemt dat er in ergo opleiding ook boeiende les- en leermomenten zaten.

Waar kunnen jullie overal werken ?

Tanita en Rob: Ergotherapeuten kunnen bij 4 grote doelgroepen werken. Er is de geriatrie,

het werken met oudere mensen, al dan niet in rusthuizen. Daarnaast heb je de psychiatrie, zoals jongeren met gedragsproblemen, het gevangeniswezen, chronische psychiatrie, alcohol/drugsverslaving,.... Een derde grote doelgroep vormt de fysische revalidatie, dat kan op een fysische dienst in de kliniek, adviseren bij woningaanpassingen, ADL-training (activiteiten dagelijkse leven), een heuprevalidatie, een handrevalidatie, rugrevalidatie enz.

En een laatste belangrijke groep zit bij de ontwikkelingsproblematiek, werken op een dagcentrum, tehuis voor personen met een mentale beperking, werken in het onderwijs als GON-leerkracht enz. En soms lopen deze 4 doelgroepen in elkaar over.

Tijdens de studiestages krijg je

wel de kans om te proeven van elke richting. Je kan het zo bekijken: als je hulp kan gebruiken om je dag vlotter door te komen (dit kan gaan over: moeite met aankleden tot moeite met stappen tot eten maken tot gaan werken, ...) dan kan een ergo je bijstaan. Het grootste doel van een ergo is de mensen een zo groot mogelijke zelfstandigheid geven.

Wat wordt er van een ergotherapeut verwacht?

Tanita: Zoals eerder gezegd is het doel van een ergo om mensen een zo groot mogelijke zelfstandigheid te geven. Dit verschilt natuurlijk tussen de verschillende mensen, omdat iedereen uniek is. Zo kan het bijvoorbeeld zijn dat

iemand moeite heeft met eten. Een ergo zal dan mee bekijken waar het probleem precies zit. Is het louter fysiek? Of ligt het aan het eten zelf? Kan de persoon goed bijten en slikken? Eenmaal het probleem gevonden, kan een oplossing gezocht worden.

Dit kan dan weer gaan van aangepast bestek, tot aangepast eten en tot zelfs het raadplegen van een specialist om eventuele slikproblemen te onderzoeken. Maar onthoud wel, een ergo is geen dokter. Wij zijn raadgevers

Rob: Als ergo moet je steeds vertrekken vanuit de hulpvraag van de cliënt. Je mag nooit vergeten: De cliënt staat centraal in het hele verhaal. Afhankelijk van zijn noden en vragen wordt er een behandelplan opgesteld met de nodige werkpunten en welke einddoelen we willen bereiken. Om die te halen worden er meerdere technieken en/of methodieken gebruikt. Welke je gebruikt, hangt af van de cliënt, zijn hulpvraag en de doelgroep/sector waarin hij zich bevindt.

Werken ergotherapeuten met specifieke technieken?

Tanita en Rob: De ergo's hebben veel technieken voor verschillende situaties. De meest gebruikte techniek hier op het dagcentrum bestaat voornamelijk uit visuele hulpmiddelen. Onze ervaren ergo (Rob) heeft zo het 'Eigen Initiatief Model-bord' gemaakt.

Hij heeft zich gebaseerd op een model dat lang geleden al is ontwikkeld en waarvan het bewezen is dat het werkt. Dit bord wordt niet enkel gebruikt in de ergo-ateliers, maar ook in de andere ateliers. Het EIM werkt als volgt: de begeleiders hangen voor het begin van de dag de foto's van de deelnemers op. Daarnaast hangen ze de activiteit die de deel-

nemer die dag mag uitvoeren. Diezelfde activiteit wordt ook gekoppeld aan een kaftje.

Door middel van dit kaftje kan de deelnemer al de benodigdheden (die ook door foto's worden weergegeven) die hij nodig heeft, verzamelen. Aan de hand van foto's en picto's die in het lokaal hangen, vinden ze de plaats terug waar deze spullen liggen. Ze kunnen dus zelf heel hun werkplaats organiseren en vergroten zo hun zelfstandigheid. Niet elke deelnemer heeft dezelfde hulpmiddelen nodig. Dat hoeft ook niet, zolang ze maar zo veel mogelijk zelfstandig werken.

Als ergotherapeut moet je wel heel creatief zijn om voor ieder een aangepast programma te kunnen aanbieden, is dit moeilijk?

Tanita: Laat ons zeggen dat we heel koppige mensen zijn en zullen blijven zoeken en hulp vragen tot we een oplossing vinden. Elke deelnemer is uniek. Iedereen voor 100% een perfect programma geven is onmogelijk. Dat lukt zelfs onder één dak in een gezin niet. Iedereen zal een beetje moeten inbinden.

In het dagcentrum wordt altijd geprobeerd iedereen een zo goed mogelijk programma aan te bieden, binnen hun grenzen en dat van anderen. Ik denk dat Nele (onze hoofdbegeleidster) daar heel goed in slaagt.

Binnen de ergo-ateliers wordt zo veel mogelijk op maat van de deelnemer gewerkt, maar er zijn natuurlijk grenzen. We willen dat de deelnemers zo zelfstandig mogelijk tot een goed afgewerkt product komen. Als er problemen opduiken, doen we aanpassingen. We blijven zoeken en proberen, daarom zijn we ergo's. Werken in de leefgroep is een nieuwe uitdaging. Het tempo

ligt daar een stuk lager, omdat de deelnemers dit nodig hebben. Het tempo ligt misschien lager, al mag de uitdaging zeker groot zijn! Binnen de leefgroep wordt tijd gemaakt voor "ergo projecten". De werkmomenten zijn minder lang dan in een atelier, al kunnen ook de deelnemers uit de leefgroep op deze manier ook leren werken met klei en hout. Ze vinden het allemaal heel leuk

Met wie overleggen jullie wanneer er bijvoorbeeld fiets- en woningaanpassingen of aanpassingen in de werkomgeving moeten gebeuren?

Tanita: Er zijn steeds meer ergo's aanwezig in het dagcentrum. We werken ook allemaal in een andere omgeving, zowel ateliers als leefgroepen, maar er zijn ook job-coachen en ook onze orthopedagoog heeft ergotherapie gestudeerd. Heel handig hoor, want zo is er altijd wel iemand die kan aangesproken worden in verband met aanpassingen, dewelke dan ook. Bij twijfel gaan wij ten rade bij elkaar, en zeker ook bij de andere collega's. Hoe meer inzichten, hoe beter een oplossing kan gevormd worden!

Rob: Inderdaad, je moet zelf over de nodige creativiteit beschikken, maar nog belangrijker daarna is het overleg met alle betrokken partijen. En op vlak van techniek moet je niet alles zelf willen oplossen, maar op tijd beroep doen op organisaties en bedrijven die nog over meer technische bagage bezitten dan de ergotherapeut. Zo kunnen wij ons bijkomend informeren bij externe firma's zoals CM-zorgwinkels, het bedrijf Advys, orthopedische winkels, de maatschappelijk werkster,...

Is het makkelijker om aan een groep ergotherapie te geven dan individueel?

Tanita: Ik vind het allebei leuk. Eigenlijk werken wij op het dagcentrum zowel individueel als in groep. Het is niet omdat de ateliers altijd uit een groep bestaan, dat je niet individueel kan werken. Elke deelnemer heeft zijn doelstellingen waaraan hij werkt, elke dag opnieuw, soms heel bewust, soms ook onbewust. Sinds ik in de leefgroep werk, wissel ik zo veel mogelijk af. Sommige deelnemers functioneren moeilijker in groep en hebben echt nood aan die individuele begeleiding. Dit is niet altijd mogelijk natuurlijk, maar elk half uur is een half uur.

Rob: Het is niet altijd makkelijk.... Maar dit hangt niet van de groep af, of van het individu (kind of volwassene). Het hangt op de eerste plaats van de hulpvraag af. Is deze realistisch en haalbaar? Indien niet, hoe breng je dan over wat realistische verwachtingen zijn en hoe stel je een programma op om dit te realiseren.

Hoe wordt er een jaarplanning voor mensen opgesteld?

Tanita: In het dagcentrum wordt het grote, globale jaarplan opgesteld door Nele, onze hoofdbegeleidster. Zij doet een intake gesprek met de nieuwe deelnemer en de ouders of voogd. Uit dit gesprek komen de wensen en verlangens van de deelnemer en de ouders/voogd voort.

En hier rond wordt dan een behandelplan opgesteld binnen de mogelijkheden van het dagcentrum. Waar nodig vraagt Nele dan hulp/ondersteuning aan de andere collega's. Al ze ons kan gebruiken voor mogelijke aanpassingen, horen wij het graag. En we zien de

deelnemers natuurlijk ook graag komen werken in onze ateliers/leefgroepen.

Rob: Dit wordt besproken met heel het team: directie, hoofdbegeleidster, orthopedagoog, maatschappelijk werkster, ergotherapeut(e), muziektherapeut en mentor. En natuurlijk met de cliënt en het bijhorend cliënt-systeem. We vertrekken hierbij altijd vanuit de zorgvraag: wat zijn de cliënt zijn letsels? Waaraan moeten we werken (bv. heuprevalidatie, ademhalingsrevalidatie, ADL-training, geheugentraining, ...). Welke woning- en materiaalaanpassingen moeten gepland worden, welke hulpmiddelen zijn aangewezen. Al deze facetten leiden tot een specifieke jaarplanning voor een cliënt.

Zou je jongeren het advies geven om ook de studies ergotherapie te starten?

Tanita: Natuurlijk! Ergo's zijn geweldig! Haha! De studie op zich is best een uitdaging. Hier zijn Rob en ik het absoluut niet over eens! Rob vond het een normale studie,

ik heb echt gezwoegd om mijn diploma te halen. Late avonden studeren, herhalen, herhalen en herhalen. En best wel wat stress. (al is dat misschien eigen aan het beestje). En nee, cantussen waren zo mijn ding niet. Dus daar lag het niet aan.

Rob: Ja, natuurlijk. Belangrijk is de persoonlijke motivatie om de studies aan te vatten. Je moet wel gevoel hebben voor het verder helpen van mensen die het door omstandigheden moeilijker hebben dan de meesten van ons. De nodige dosis empathie helpt bij het invullen van deze job.

Wat is het mooie aan jullie huidige job? Is er een leuke herinnering die er boven uit steekt?

Tanita: Er zijn er zo veel! Ouders die komen vertellen hoe leuk zoon of dochter het vindt. Iemand van de familie die problemen aankaart en later komt vertellen dat ze de ergo-raad hebben geprobeerd en dat het lukt. ... Zo heb ik een jongen begeleid tijdens mijn stage in de jeugdpsychiatrie. De jon-

gen werd volledig verwaarloosd door zijn familie en zo is hij op het slechte pad geraakt.

Onlangs kwam ik hem tegen. Hij vertelde enthousiast dat hij alleen woonde, een lieve vriendin had, een job had en zelfs gespaard had om op reis te kunnen gaan. En dan die glimlach en die trots. Vooral de zin: "Je had gelijk toen je zei dat ik het wel kon, zolang ik het maar wilde." Blijft iets waar ik aan terug denk als het eventjes niet mee zit. Het gevoel dat je er toe doet voor zij die denken dat ze er niet toedoen. Vooral dat.

Rob: Prettige herinneringen aan de ergo job zijn er zoveel, teveel

om op te noemen. En inderdaad, er zijn de grappige momenten, de voldoening die je ervaart wanneer iemand meer kon bereiken dan verwacht, de dankbaarheid en waardering van deelnemer en zijn omgeving.

Ben je van plan om dit werk altijd te blijven doen?

Tanita: Dat is een makkelijke: Ik ben en blijf een ergo!

Rob: Ja, natuurlijk. Zeker voor de vele sociale contacten, de leuke sfeer op het werk en de waardering die je ontvangt voor hetgeen je dagelijks doet. Ik doe

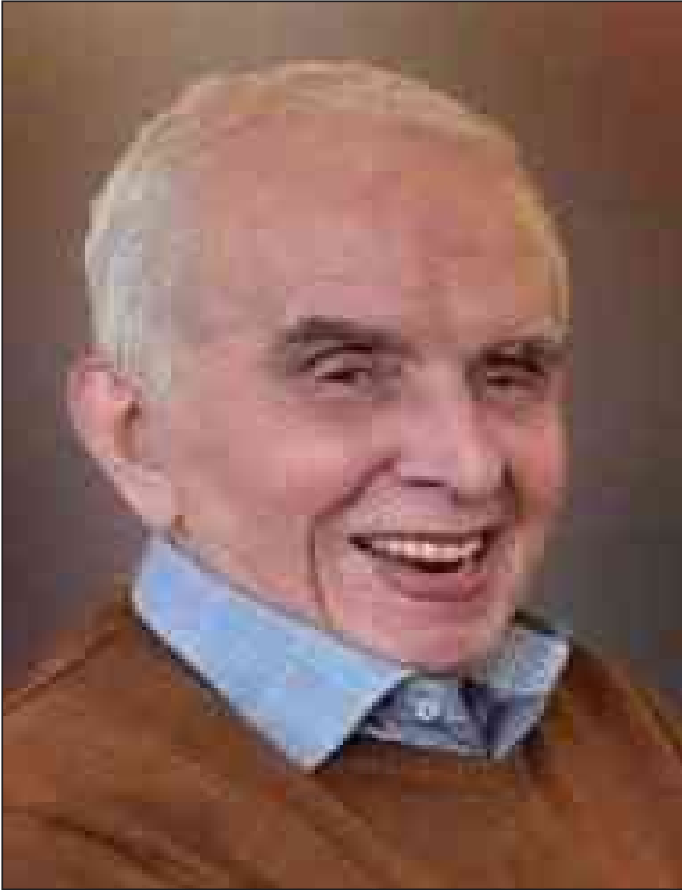
mijn werk graag, maar we hebben geen glazen bol om in de toekomst te kijken. Je weet maar nooit wat er ons pad nog zal kruisen.

Voilà, dat is genoteerd. Zoals het voor de meeste functies binnen de medische wereld geldt; het is altijd beter dat je ze niet nodig hebt. Maar als het toch zover komt, ben je blij dat je beroep op hen kunt doen. Ook op de eergotherapeuten. Twee helpende handen en een meedenkend hoofd, er zit meer in een ergotherapeut dan je denkt. Altijd mooi, een beroep gericht op het vooruithelpen van onze medemens. Rob en Tanita, bedankt voor dit interessant gesprek. Ga verder op de ingeslagen weg en nog veel plezier en voldoening in jullie verdere carrière.

Dit is niet het einde van een tijdperk Het Nieuws Van De Eerste Naald, maar wel een nieuw begin, Want vele lezers maken de krant. Vele mensen lazen dit interview, maar sommige ook nog niet, daarom besloten wij voor dit terug te publiceren.

Een man om nooit te vergeten

Jan Lavrysen werd geboren op 16 september 1941 te Geel. Hij was jarenlang, de bekendste garagist van Eindhout. Iedereen kende hem als een goede, hardwerkende man. Dag en nacht stond hij klaar voor zijn klanten. Je zag gewoon van in het begin van zijn carrière als garagist, dat zijn grote passie die voor Honda was.

Jan vestigde zich in het jaar 1977 in zijn garage. Vanaf 1993 trad Katrien, zijn dochter mee in de zaak. In het jaar 1998, kwam Jan zijn rechterhand Paul erbij om het team te versterken.

Al snel bleek dat de voortzetting van deze garage, gegarandeerd was. Want als Jan met zijn mountainbike in het buitenland ging rijden, was het Paul die in de zaak stond.

Op één dag tijd was Jan zijn carrière als garagist, door een val met zijn

mountainbike voorbij. Paul nam de garage helemaal over. Toch bleef Jan, vanop de achtergrond alles volgen. Zo gaf hij af en toe nog enkele tips aan Paul of Katrien. Zo moest hij eens aan Katrien uitleggen, hoe je een batterij moest vervangen.

De laatste jaren ging hij alsmaar achteruit. Thuis blijven kon niet meer, dus verhuisde Jan naar een woon-zorgcentrum te Averbode. Na enkele maanden, kreeg hij plots een epileptische aanval.

Hierdoor werd Jan, opgenomen in het UZ Gasthuisberg te Leuven. Daar kreeg hij ook de Heilige ziekenzalving. Hij overleed op 23 januari 2023, op 81 jarige leeftijd.

Dat Jan een bekende persoon was, merkte wij bij het groeten en tijdens de

begravenis. Er stond een nog nooit gezien lange rij mensen om hem een laatste groet te brengen. Ook de kerk in Tessenderlo, waar de uitvaartdienst plaatsvond, was veel te klein.

Wij gaan Jan herinneren als een leuke en altijd goed gezinde man. Want Jan is en blijft een man om nooit te vergeten.